

ARMIA LUDOWA

ORGAN ARMII LUDOWEJ

WARSZAWA

15 MARCA 1944 r.

Nr 4

KOMUNIKAT DOWÓDZTWA GŁÓWNEGO ARMII LUDOWEJ z dnia 15 marca 1944 r.

ODDZIAŁY PARTYZANCKIE I GRUPY WYPADOWE ARMII LUDOWEJ NA TERENIE CAŁEGO KRAJU W WALCE Z KOMUNIKACJĄ WROGA WYKOLEIŁY 4 POCIĄGI POWODUJĄC 71 GODZ. PRZERWĘ W RUCHU KOMUNIKACYJNYM, W WALCE Z ŻYWĄ SIŁĄ WROGA STOCZYŁY 11 BITEW, ZABIJAJĄC ŁĄCZNIE 28 ŻANDARMÓW ORAZ ZDOBYWAJĄC BRONŃ I AMUNICJĘ, W WALCE Z GRABIEŻĄ KONTYNGENTOWĄ WSI, ADMINISTRACJĄ I PRODUKCJĄ WOJENNA WROGA ZNISZCZYŁY 7 URZĘDÓW GMINNYCH WRAZ Z DOKUMENTAMI I URZĄDZENIAMI, 12 MŁECZARNI, OPANOWAŁY 4 FOLWARKI NIEMIECKIE, ROZDAJĄC PRZY TYM BIEDOCIE WIEJSKIEJ ZBOŻE I ŚWINIE SPOWODOWAŁY W 3 TYLKO FABRYKACH NIEMIECKICH 136 GODZ. PRZERWY W PRODUKCJI MATERIAŁÓW WOJENNYCH, W WALCE ZE SZPICLAMI ZLIKWIDOWANO 18 SZPICLI.

Między innymi:

Oddział partyzancki wykołoił pociąg towarowy na linii Dęblin — Puławy. Zniszczonych zostało 7 wagonów. W katastrofie zginęło 2 Niemców z obsługi.

Grupa wypadowa wysadziła pociąg towarowy na linii Sierpc - Płońsk, powodując zniszczenie kilku wagonów. Przerwa w ruchu trwała całą noc.

Oddział partyzancki im. Zawiszy Czarnego stoczył w lęce z żandarmerią w sile 150 ludzi w m. Wszehs-ięto (Opatów). W lęce trwała 15 min. Oddział przerwał pierścień wroga i wycofał się tracąc 3 żołnierzy. Po stronie wroga są z bicia i ranni.

Oddział partyzancki im. Sowńskiego stoczył z ciekłą walkę z niemieckim oddziałem pacyfikacyjnym. Wrog stracił 2 zabitych i 1 rannego, oddział AL stracił 1 żołnierza.

Batalion im. Bema stoczył walkę z żandarmerią w rejonie wieluńskim (Rzesza). W walce zabito 1 żandarma, 1 rannego. Zdobyto 3 kb. z amunicją. Oddział stracił nie poniósł.

Drużyna z tegoż batalionu im. Bema stoczyła w ok. 1 su Gidelskiego walkę z żandarmerią, tracąc w walce 1 zabitego i 2 rannych. Straty niemieckie 4 zabitych.

Sekcja AL na terenie miasta Częstochowy stoczyła walkę uliczną z żandarmerią. Wynik w lęce: 1 żandarm z bity, 1 ranny. Sekcja wycofała się bez strat.

Grupa wypadowa rozbroiła patrol na moście Bobry, zdobywając ckm, amunicję i 2 kr.

Inna grupa rozbroiła patrol w m. Brzechowa (gm. Łęg) zdobywając sprzęt i broń.

Jeden z żołnierzy AL na terenie m. N., będąc otoczony w mieszkaniu przez 150 żandarmów, stoczył z nimi walkę, zabijając 2 i raniąc 3 żandarmów, w nierównej walce podł.

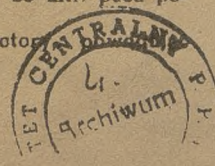
Inny żołnierz AL z skoczony na kwatery przez patrol żandarmerii, zabił komendanta patrolu, zdobył na nim automat, rozprędził atakujących go żandarmów i na ich rowerze wycofał się.

Grupa wypadowa zerwała 57 słupów telef. na szosie parczewskiej

Grupa im. Łukasńskiego przecięła kabel podziemny na szosie Radom - Zwoleń. Niemcy 3 dni szukali miejsca przecięcia.

Tę sama grupa w jednej z fabryk pracującej dla Niemców zabrała 25 metr. pasa pociągowego, powodując 24 godz. przerwy w pracy.

Grupa wypadowa uszkodziła w jednej z fabryk niemieckich motocykle. 3 dniową przerwę w pracy. Nie pracowało 1000 robotników.

wspólnego celu. stworzono ruch wyzwolenia narodowego.

Na czele ruchu wyzwolenczego stoi marsz. Tito, prawdziwa osobistość kierująca, prawdziwy wódz — bojownik o wolność.

Pr. Churchill stwierdza następnie, że gen. Michajłowicz szukał z Niemcami porozumienia, a za zaprzestanie walki otrzymał prawo spokojnego przebywania na przyznanych mu przez Niemców terenach. Gen. Michajłowicz pragnął podporządkować sobie armię Tito, co było przyczyną starcia walczących. Obecnie walczy jedynie Tito. Premier Churchill zakończył: „nie zaniedbam żadnych możliwości, aby dać mi rzy. Tito jak najszybciej i najskuteczniejszą pomoc.”

Nie tak dawno prasa reakcyjna wmawiała, że Tito porozumiewa się z Niemcami i wszczynają walki. Obecnie wypadałoby sprostować, ale nie oczekujemy tego od naszej reakcji.

Polacy walczą we Włoszech

Dywizja Karpacka i Kresowa pod dowództwem gen. Andersa weszły do walki na froncie w Italii. Radio doniosło o pierwszych sukcesach naszych żołnierzy.

Stuszną jest zasada, aby bić Niemców wszędzie gdzie ich można osiągnąć, jak to robili Polacy walcząc we Francji, Norwegii, Afryce. Z uznaniem podkreślamy bohaterstwo naszych marynarzy, lotników. Natomiast obecne powalenie się wojsk polskich w Italii jest tylko gestem natury politycznej. Emigracyjny rząd, widząc swoje klęski na terenie krajowym i międzynarodowym, klęski wynikłe z bierności wobec okupanta, stara się jednym tchem n drobiazgowość czasu. Zabójstwo Kutschery i przybycie gen. Andersa do Italii jest tylko samą demonstracją zbrojną, pomysłem na dla reklamy, a nie przyczyną jącą się do zwycięstwa.

Front włoski nie odegra poważniejszej roli w całości działań, nawet w wypadku, gdy Anglicy zajmą przed końcem wojny Rzym. A więc i przelewanie tam polskiej krwi, której tak wiele płynie, ocenić należy jako posunięcie wojskowo chybione, a politycznie spóźnione.

Polakami żołnierzom walczącym w górach Italii, życzymy jak najszybszego triumfalnego powrotu do kraju. Zapewne mają oni żal do dowódców, że kazali im tak daleko szukać Niemców, skoro było się od nich tak blisko przed wyjazdem z ZSRR. Nawiasem mówiąc,

posunięcie to nie wyszło reakcji na zdrowie. J. że inna byłaby dziś pozycja emigracyjnego rządu, gdyby gen. Anders operował koło Kowno, Kowla, Brześć.

Wojna na Wschodzie

Po świętnych zwycięstwach, jak kocioł w rejonie Czerkass, gdzie zniszczono 80.000 wojsk niemieckich, zdobycie Nikopol (produkcja 60 proc. niemieckiego zapotrzebowania; mangan — niezbędny dla przemysłu wojennego), Krzywego Rogu (bogate kopalnie rudy żelaznej) Armia Czerwona, zkończyła bitwę o Dniepr i gromadzi siły do nowego skoku. Pozycje wyjściowe do nowych działań wywalczyła sobie armia sowiecka znacznie dogodniejsze od niemieckich. A więc, mocne przejście przez Dniepr, dobre linie kolejowe (gdzie Niemcy mają je poprzerywane), świetne morale po zwycięstwie. Można obrazuje możliwości operacyjne Cz. Armii.

Operacja sowiecka, która wyszła z rejonu Szepletówki i skierowana jest na południe, rozmachem swym przewyższa wszystkie dotychczasowe akcje. W przeciągu 2 dni oddziały Cz. Armii, dowodzone przez marsz. Żukowa przełamały opór niemiecki i pędzą nieprzyjaciela na południe. Przerwana została podstawa dla frontu południowego linia Odessa-Lwów. Z tego Północny, Wołoczyska i Podwołoczyska (nad Zbruczem), dalszy marsz trwa na Kmieńce Podolski. Ternopol jest bezpośrednio zagrożony. Przez przecięcie linii Odessa-Lwów 800.000-nej armii niemieckiej nad morzem Czarnym traci bezpośrednie powiązanie ze swym tyłem. Pozostałe jeszcze linie kolejowe są niedostępnymi do wielkiego ruchu wojennego. Prasa angielska pisze: „2 dni walki na froncie Szepletówki skróciło wojnę o całe tygodnie”. Równoległe z uderzeniem z Szepletówki wojska sowieckie silnie uderzyły na pldn-zach. od Winnicy i w południe od Krzywego Rogu.

Wypadki są w pełnym toku. Jeżeli Armii Czerwonej uda się dotrzeć do Karpit i zmusić Niemców do odwrotu na Rumunię, będzie to niewątpliwie największe w dziejach wojen w ogóle operacja, gdzie olbrzymią armię nieprzyjacielską nie rozbito, a wymarłowano. A to znaczy, że olbrzymia armia niemiecka w pełni sił bojowych znalazła się w sytuacji, gdzie sił tych nie może wykorzystać. Tego rodzaju walki nie frontu jest najdoskonalszą formą walki, zwyciężają własne siły i sprzęt.

